

der i henhold til aftalen maksimalt skal betales fratrukket årets omkostningsbonus – ja, det er nok rigtig.

Heri kunne der godt ligge en eller anden form for skjult kritik af Skatteministeriets embedsfolk, en kritik af, at de ikke aner, hvad de har med at gøre. Jeg kan i hvert fald sige, at der er ingen her i salen, der aner, hvad de har med at gøre i den her sag.

Jeg tror, man har gjort det allerbedste, man kan, og at man også regner med, at det holder, selv om vi ikke lige kan kontrollere alle de 2. ordener, der optræder på ganske få linjer. De står vist på cirka hver anden linje, og det viser bare, at lovgivningen i det hele taget bare er fuldstændig hul i hovedet, og at det er en værnsløvgivning, som man er nødt til at gennemføre, fordi der er fradragsret for pensionsindbetalinger, som gør, at man hele tiden er nødt til at lave ny lovgivning, også fordi EF-Domstolen endnu en gang blander sig med en kompliceret afgørelse, som gør, at vi ikke kan vælge det mest enkle, men skal gøre det endnu mere besværligt.

Jeg vil spørge skatteministeren: Hvad nu hvis vi fjernede fradragsretten for indbetalinger på pensionsordninger og sagde, at folk skal betale deres skat, når de tjener pengene – det er sådan set det klogeste, for så ved vi, at vi får pengene ind til velfærd – men at opsparingen til gengæld er skattefri, når den bliver hævet? Så kunne vi reducere den danske skattelovgivning med mange hundrede sider, og så kunne vi undgå sådan nogle sætninger som dem, jeg lige har stået og læst op. Det ville da vistnok være en klogere vej at gå end den vej, vi følger nu.

Så et par spørgsmål mere: Når der står på side 20, at forslagene derfor ikke medfører nogen egentlige provenumæssige konsekvenser, må jeg sige, at så larmer det altså lidt heroppe i baghovedet. Hvad ligger der i ordet egentlige? Altså enten-eller. Derfor må vi i udvalgsarbejdet forsøge at finde ud af, hvad ordet egentlige betyder, og jeg vil igen sige ligesom under den forrige debat, at den slags gummiord er det altså ikke klogt at have i en skattelovgivning, når vi ved, at der står en hær af advokater parat til at udnytte alle de muligheder, der måtte være i en lovgivning, til fordel for deres kunder.

Så vil jeg spørge skatteministeren: Når man laver en lovgivning, hvorom man selv siger, at den åbner mulighed for alternative opgørelsesmetoder, når skatten skal beregnes, kan man så ikke regne med, at hvis der åbnes for alternative opgørelsesmetoder ved beregning af skat, vil de,

der har den alternative mulighed, altid finde den metode, der giver mindst skat? Er det klogt? Er det klogt at lave mulighed for alternative opgørelsesmetoder, som giver mulighed for at minimere skatten? Og hvis man synes, det er klogt, kan man så samtidig skrive, at det, man gennemfører, ikke har nogen egentlige provenumæssige konsekvenser? Hvis man giver folk en mulighed for at vælge mellem mindre eller mere skat, mon ikke folk så vælger mindre skat? Jeg har altså aldrig hørt andet. Og hvis man vælger mindre skat, fordi man har den mulighed, mon det så ikke også koster penge?

Kl. 10:46

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Så er det skatteministeren.

Kl. 10:46

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Også til det her lovforslag kan jeg mærke, at der er en grundlæggende positiv stemning i Folketingssalen til at støtte det. Det overrasker mig egentlig ikke, for det var et meget bredt politisk flertal, der stod sammen om at tilrette de danske pensionslovgivningsregler, dengang vi blev påmindet om, at man inden for Det Europæiske Fællesskab ikke må lave regler, der særskilt favoriserer nationale ordninger på bekostning af ordninger i andre lande.

Det havde vi. Vi havde nemlig tidligere en regel om, at det kun var opsparing til pension i danske pensionsinstitutter, der gav skattefradrag. Og ligesom vi ville komme i oprør, hvis den franske regering vedtog regler, der favoriserede franske virksomheder på bekostning af danske virksomheder, har der også været udenlandske virksomheder, der har peget på os og sagt: Hvordan kan det være, at Danmark favoriserer danske virksomheder, i det her tilfælde den danske pensionsbranche? Så er det helt legitimt og helt i tråd med, at vi skal arbejde sammen på tværs af grænserne i en globaliseret verden, at EF-Domstolen kommer til den konklusion, at Danmark må tilpasse sine regler, sådan at vi giver lige spilleregler for danske pensionselskaber og for udenlandske pensionselskaber.

Der var heldigvis et bredt flertal i Folketinget, som i sidste folketingssamling stod bag ved at gennemføre en sådan ændring, og nu står vi så med et opfølgende lovforslag. Jeg ved ikke, hvor vi helt præcist skal sætte grænsen mellem en pamflet og en bog, men jeg kan se, at vi i hvert fald nu er kommet op i en størrelse, hvor lovfors-